

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶ / ۰۴ / ۰۵

یونس نگاه

دهان لق ترامپ کار جنگ را برای امریکا سخت نمی کند؟

حمله بر ایران تصمیم کلان با عواقب فراگیر و دراز مدت بوده است. امریکا و اسرائیل سالها در این مورد برنامه ریزی و فکر کرده اند. خودشان هم اعلام کرده اند که حملات را بارها نمونه سازی کرده و احتمالات گوناگون را ارزیابی نموده اند. تیم های مخصوص برای مطالعه دوامدار این اقدام در استخبارات و اردوی شان داشته اند.

ایران هم برای این روز حتماً آمادگی گرفته و احتمالات بسیاری را ارزیابی کرده است. حالا هم به نظر نمی رسد یک دفعه ای، با مذاکره چند روزه یا چند دشنام و تهدید جنگ متوقف شود. اتفاق بزرگی رخ داده و سنگ کلانی از یک کوه در سیاست منطقه ما لول خورده که پوتانسیل خودش را دارد و فراتر از خشم و تصمیم شخصی حتی رئیس جمهور امریکا مدتی لول خواهد خورد تا به تدریج نیروی رانش اش کاهش یافته متوقف شود.

امریکا چاره ای جز رفتن این راه تا پایان ندارد. مجبور است خشونت بیشتر اعمال کند. ویرانی و جنگ اگر به «پختگی» نرسد، تصمیم «آتش بس» یا «صلح» ممکن نخواهد شد.

اما حضور هر روزه ترامپ در رسانه و اعلام مستقیم التیماتوم و خبر حمله و شروع عملیات و نجات پیلوت یا حتی خبر عبور چند کشتی از تنگه هرمز از قلم و زبان خود او، وضعیتی خلق کرده که بسیار تازه است. شاید گاهی سودمند تمام شود، ولی دست به کیبورد بودن رئیس جمهور و اعلام موضع بی واسطه از طریق رسانه های اجتماعی، عواقب منفی دارد. مردم کم کم به لاف های او خو می کنند، ترس هشدار هایش کم می شود، و حتی دشنام هایش کم تاثیر می گردند.

رئیس جمهوری که از طریق سخن گویش گاهگاه اعلام موضع می کند و فرصت تصمیم گیری پله ای را برای حکومت اش می دهد، زمین مانور کلان تر دارد. اگر وزیر خارجه یا قومندان جنگ چیزی گفت و فردا سخن گوی رئیس جمهور تصمیم متفاوتی اعلام کرد، شاید چندان عجیب به نظر نمی رسد. ولی اگر رئیس جمهور صبح اعلام پیروزی، چاشت اعلام حمله، شب تقاضای گفتگو کرد دولت

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکنی دلیکنیزی بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرولو مخکې په خیر و لولی

بسیار لچ معلوم می‌شود و سیر و پودینه آن در میدان به‌نظر آید. احساسات و سلیقه شخصی رئیس جمهور بر فضای تبلیغات بسیار سایه می‌اندازد، و قدرت اصلی دولت که پشت رئیس جمهور است کمرنگ می‌شود.

امریکایی با آن نیروی اقتصادی، اردوی کلان، تکنالوجی پیچیده، مردم نیرومند و نهادهای ریشه‌دار یاد مردم می‌رود و امریکا به چهره دلک‌مانند و زبان رکیک و سبک ترامپ تقلیل می‌یابد. چطور دولت امریکا این رویه را پذیرفته است؟ چطور در این روزهای مهم و تاریخ‌ساز برای جایگاه جهانی امریکا، پیرمردی سبک و لافک توانسته است آن همه نهاد و مقررات و پروتوکل‌ها را کنار زده یک تنه هم سخنگو باشد، هم وزیر خارجه باشد، هم وزیر دفاع و هم قومندان عمومی جنگ و هم رئیس جمهور؟

آیا همه این‌ها کار امریکا را در جنگ سخت‌تر نمی‌کند؟

آرشیف: نو یسنده در پورتال افغان جرمن آنلاین

د پانو شمیره: له 2 تر 2

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالې د لیکوال په غاړه ده، هبله من یو خپله لیکنه له رالیرو لو مخکې په څیر و لولئ